

Jeg har taget den i hånden igen, og nu vil jeg så give hr. Mogens Lykkes toft muligheden for at nævne, hvilke af de her skatter og afgifter, der er nævnt i annoncen, som er usande, og er det sådan, at hr. Mogens Lykkes toft ikke ønsker det, så kan hr. Mogens Lykkes toft jo bare vælge at undskylde for sin politiske ordfører.

(Kort bemærkning).

Mogens Lykkes toft (S):

Godt nok er mit helbred udmærket og mit syn rimelig usvækket, men jeg kan altså ikke læse annoncen heroppefra.

Men det, som jo er den grundlæggende misinformation i den annonce, er, at der var lige så mange ændringer nedad som opad, at det, som var den socialdemokratisk-radikale regerings bedrift i 1990'erne, var at opretholde et stort set uændret skattetryk, men samtidig skaffe plads til, at vi kunne løfte servicen til borgerne med noget, der svarede til 20 mia. kr., få passet 160.000 flere børn, få behandlet titusindvis flere mennesker på sygehusene, få mange flere meget gamle givet mere hjemmehjælp og få flere unge i uddannelse.

Det var bedriften, uden at vi skruede skattetryk på borgerne i vejret, fordi vi skabte en meget større indtjening og en meget større kage at tage af til at finansiere en udvikling af vores samfund.

Det synes jeg man skulle kvittere for og så ikke lave den der halve sandhed, som jo så også bliver en halv løgn, kun at lave en annonce med det, der blev forhøjet, og ikke det, der blev nedsat.

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Jeg forstår godt, at hr. Mogens Lykkes toft har svært ved at læse alle de skatter og afgifter, som er opremset her. Listen er jo også næsten uendelig lang.

Medmindre hr. Mogens Lykkes toft nu ønsker at fortælle, hvilke af disse skatter og afgifter som simpelt hen ikke blev indført under SR-regeringen, så må jeg jo betragte det her som en undskyldning eller en undsigelse af den socialdemokratiske politiske ordfører tidligere på dagen, og det må vi så bare gøre.

(Kort bemærkning).

Mogens Lykkes toft (S):

Den grundlæggende misinformation for ikke at sige svindel ved den annonce er, at den kun

nævner forhøjelser og ikke nedsættelser. Det, der var nettoresultatet i 1990'erne, var et uændret tryk, en uændret andel af danskernes indkomster, der blev afleveret til at finansiere den offentlige aktivitet, samtidig med at vi loftede velfærdsindsatsen massivt, samtidig med at vi ændrede et megaunderskud på job og et megaunderskud på statens finanser, som vi overtog fra en tidligere borgerlig regering, til et lige så stort overskud på job og lige så stort overskud på de offentlige finanser.

Det er der faktisk ikke nogen regering der mere massivt har præsteret en vending af, og det er den indsats, som totalt misrekommanderes i den annonce. Jeg forstår selvfølgelig godt Venstres hensigt, men nu synes jeg alligevel, det er for ringe.

Kl. 23.20

(Kort bemærkning).

Freddy Dam (V):

Nu er udtrykket skrøne jo ikke noget voldsomt præcist udtryk, vil jeg sige. Jeg er derfor nødt til at spørge hr. Mogens Lykkes toft: Er det sådan, at de meningstilkendegivelser, som hr. Jacob Buksti er citeret for i Børsen, efter hr. Mogens Lykkes tofts opfattelse er fuldstændig fri fantasi fra Børsens redaktørs side?

Det skal sådan være indgangsspørgsmålet til det, som måske har motiveret hr. Jacob Buksti, nemlig en bekymring for finansieringen af projektet »Lavere skat på arbejde«. Jeg står med det her i hånden og kan se, at olieskatterne jo så ikke bliver til noget, ved vi, det var 3 mia. kr., der forsvandt. Jeg går så længere ned og ser på en post på 10 mia. kr., som ikke er noget lille beløb, og det er så åbenbart pensionsbeskatning.

Er det rigtigt forstået, når jeg forstår det sådan, at den beskatning, man hidtil har gennemført ved *ud*betalingen af pensionerne, vil man nu efter Socialdemokratiets ønske gennemføre ved *ind*betalingen af pensionerne, sådan at pensionsopsparerne altså mister renten af skatten i op til 30-40 år?

(Kort bemærkning).

Mogens Lykkes toft (S):

Det sidste spørgsmål er en total misforståelse. Hvis man går ned i Finansministeriets analyse af det socialdemokratiske udspil fra marts 2003, så får man der en klar markering af, at den ændring i pensionsbeskatningen ingen som helst realitetsændring er i de rettigheder, folk vil op tjene. Det kan hr. Freddy Dam forsikre sig om